

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **R. S. i innych**

po rozpoznaniu sprawy na posiedzeniu w dniu 25 września 2024 r.,

wniosku Sądu Okręgowego w Radomiu

zawartego w postanowieniu z dnia 27 czerwca 2024 r., sygn. akt II K 142/23

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

uwzględnić wniosek i przekazać sprawę Sądu Okręgowego w Radomiu, sygn. akt II K 142/23, do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Kielcach.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 czerwca 2024 r., sygn. akt II K 142/23, Sąd Okręgowy w Radomiu zwrócił się do Sądu Najwyższego w trybie art. 37 § 1 k.p.k. o przekazanie sprawy II K 142/23 do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. W uzasadnieniu Sąd wnioskujący wskazał, że przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest akt oskarżenia skierowany m.in. przeciwko R. S., który miał się dopuścić przestępstw przeciwko mieniu tj. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k. w zb. z art. 273 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i in., pełniąc funkcję Prezesa Zarządu R. S.A. w R. Sąd dalej motywował, że: „Firma R. S.A., której Prezesem Zarządu był R. S. była

generalnym wykonawcą inwestycji w postaci budowy nowego udyńku Sądu Okręgowego i Sądu Rejonowego w Radomiu. W/w oskarżony był honorowym gościem na uroczystości oficjalnego otwarcia tegoż budynku, w sposób szczególny witany przez Prezesów Sądu Okręgowego i Sądu Rejonowego w Radomiu oraz Dyrektora Sądu Okręgowego w Radomiu, w obecności przedstawicieli władz miasta, przedstawicieli wielu instytucji państwowych i samorządowych oraz Prezesa i Dyrektora Sądu Apelacyjnego w Lublinie, prezesów sądów rejonowych w okręgu radomskim, a także sędziów i pracowników tutejszego sądu i przedstawicieli prasy i telewizji. Powyższa uroczystość była doniosłym wydarzeniem w R., miała również głośny wydźwięk medialny, co znalazło wyraz w artykułach prasowych i relacji w lokalnej telewizji. Z otwarciem nowej siedziby sądów zbiegło się wydanie książki wydanej przez [...] Towarzystwo Naukowe pt. „Sądownictwo r. Zarys historii” autorstwa S. P. Inicjatorem jej powstania (jak wynika z wprowadzenia autora) był ówczesny Prezes Sądu Okręgowego w Radomiu. Sponsorem zaś w/w publikacji była spółka R. S.A. Prezesem Zarządu w/w firmy był R. S., do którego specjalne słowa wdzięczności i stwierdzenie, że bez niego „książka nie mogłaby trafić do rąk czytelnika” skierowane zostały przez autora we wstępie.”, a ponadto, że: „(...)oskarżony R. S. był jednym z bohaterów telewizyjnego reportażu dotyczącego tzw. „układu r.”, sugerującego powiązania w/w z lokalnymi politykami, w którym to materiale został przedstawiony jako biznesmen - właściciel grupy firm z branży budowlanej, w tym R. S.A., która to firma zrealizowała „praktycznie wszystkie kluczowe inwestycje w R.”.

W ocenie Sądu Okręgowego w Radomiu, powyższe okoliczności mogą sugerować w odbiorze społecznym istnienie relacji oskarżonego z przedstawicielami tego Sądu, w związku z czym istnieje potrzeba wyeliminowania sytuacji, w której postronny i obiektywny obserwator postępowania sądowego mógłby powziąć wątpliwości co do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny i bezstronny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Okręgowego w Radomiu zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja tzw. właściwości z delegacji, określona w art. 37 § 1 k.p.k., ma charakter wyjątkowy, a zatem stosowana może być w sytuacjach gdy szczególne i nadzwyczajne względy związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości mogą przemawiać za taką koniecznością. Należą do nich okoliczności, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania tej sprawy w sposób obiektywny (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2006 r., IV KO 9/06; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia 2021 r., III KO 92/21).

W realiach niniejszej sprawy, której przedmiotem jest rozpoznanie aktu oskarżenia skierowanego m.in. przeciwko R. S., który miał się dopuścić przestępstw przeciwko mieniu, pełniąc funkcję Prezesa Zarządu znanej radomskiej spółki R. S.A., będącej wykonawcą wielu inwestycji budowlanych w tym mieście, w tym również budynku stanowiącego siedzibę Sądu wnioskującego, celem uniknięcia potencjalnych choćby zarzutów, które mogłyby wskazywać na brak obiektywizmu i bezstronności sędziów tego Sądu przy rozpoznawaniu tej sprawy, zasadne jest by rozpoznał ją inny sąd. Argumentacja Sądu, odwołująca się do znanego w mediach i społeczności R. przedsiębiorcy R. S. oraz jego powiązań, choć wyłącznie w sferze inwestycyjnej, z Sądem Okręgowym w Radomiu, stanowi dostateczną podstawę do uwzględnienia wniosku.

Biorąc powyższe pod uwagę, aby wyeliminować ryzyko pojawienia się w opinii publicznej, w tym również stron postępowania, osądu o stronniczym rozpoznaniu przedmiotowej sprawy przez sędziów Sądu Okręgowego w Radomiu, dla dobra wymiaru sprawiedliwości sprawę przekazano innemu sądowi równorzędnemu tj. Sądowi Okręgowemu w Kielcach, znajdującemu się relatywnie blisko Sądu wnioskującego, ale poza obszarem apelacji lubelskiej, co zapewni gwarancję obiektywnego rozpoznania przedmiotowej sprawy.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[PGW]

[ms]

